

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ (Δ.Ε.Γ.) 1904-2004

Βερολίνο 11-14 Σεπτεμβρίου 2004

της Ιωάννας Μαγγανάρα

Φέτος από 11-14.9.2004 έλαβε χώρα στο Βερολίνο ο εορτασμός για τα 100 χρόνια από την ίδρυση της Δ.Ε.Γ. το 1904 στην πόλη αυτή, από γυναικείες οργανώσεις των ΗΠΑ, Γερμανίας, Μεγάλης Βρετανίας, Ολλανδίας, Αυστραλίας, Δανίας, Σουηδίας, Νορβηγίας, οι οποίες αγωνίζονταν να δοθεί ψήφος στις γυναίκες. Η απόφαση για την ίδρυση της Δ.Ε.Γ. είχε ληφθεί στην Ουάσινγκτον το 1902, όταν η ηγεσία της «Αμερικανικής Ένωσης Γυναικών για την ψήφο» (National American Woman Suffrage Association – έτος ίδρυσης 1848) δηλ. οι Elisabeth Stanton, Susan Anthony και Carrie Chapman Catt είχαν προσκαλέσει ευρωπαϊκές οργανώσεις για να ιδρύσουν μία διεθνή οργάνωση και να αγωνιστούν από κοινού για την ψήφο και τα δικαιώματα των γυναικών. Η αρχική ονομασία της οργάνωσης ήταν «Διεθνής Ένωση Γυναικών για την ψήφο» (International Woman Suffrage Alliance).

Στην πρώτη συνάντηση για την ψήφο των γυναικών το 1902 στην Ουάσινγκτον υιοθετήθηκε Διακήρυξη αρχών, η οποία εξακολουθεί και σήμερα να είναι επίκαιρη. Το Συνέδριο του Βερολίνου μετέτρεψε την Διακήρυξη σε καταστατικό, με το οποίο έκανε έκκληση για συστράτευση σε ενδιαφερόμενες οργανώσεις.

Οι αρχές αυτές λοιπόν οι οποίες εκφράζουν απόλυτα την σημερινή πραγματικότητα έχουν ως εξής:

1. Άντρες και γυναίκες γεννιούνται ως ισότιμα, ελεύθερα και ανεξάρτητα μέλη της ανθρώπινης φυλής, ισότιμα προκισμένα με ταλέντο και ευφυΐα και δικαιούνται να ασκούν ισότιμα τα δικαιώματα και τις ελευθερίες τους.
2. Η φυσική σχέση των φύλων είναι αυτή της αλληλεξάρτησης και συνεργασίας και η καταπίεση των δικαιωμάτων του ενός ανεπιφύλακτα βλάπτει το άλλο άτομο και ολόκληρη την φυλή.
3. Σε όλες τις χώρες οι νόμοι, τα δόγματα και τα έθιμα που έχουν ως τάση να περιορίζουν τις γυναίκες σε θέσεις εξάρτησης, να αποθαρρύνουν την πνευματική τους

άσκηση, να καταπιέζουν την ανάπτυξη των φυσικών τους προσόντων και να υποτάσσουν την ατομικότητά τους, έχουν βασισθεί σε ψεύτικες θεωρίες και έχουν δημιουργήσει μια τεχνητή και άδικη σχέση των φύλων στην σύγχρονη κοινωνία.

4. Η αυτοδιάθεση στο σπίτι και στο κράτος πρέπει να είναι το απαραβίαστο δικαίωμα κάθε ενήλικου ατόμου και σαν αποτέλεσμα καμία γυναίκα δεν οφείλει υποταγή σε έναν άντρα, όπως επιτάσσουν οι παλιές μορφές γάμου, ούτε οι γυναίκες ως σύνολο οφείλουν υποταγή στους άντρες ως σύνολο, όπως επιτάσσει η σύγχρονη διακυβέρνηση.

5. Η άρνηση της αναγνώρισης των γυναικών ως ατομικών μελών της κοινωνίας με δικαίωμα σε αυτοδιάθεση έχει σαν αποτέλεσμα κοινωνικές, νομικές και οικονομικές αδικίες προς αυτές και την ενδυνάμωση των υφισταμένων οικονομικών ανισορροπιών στον κόσμο.

6. Οι κυβερνήσεις οι οποίες επιβάλλουν φόρους και νόμους στις γυναίκες πολίτες χωρίς να τους δίνουν το δικαίωμα συναίνεσης ή διαφωνίας, το οποίο δίνεται στους άντρες πολίτες, ασκούν μια τυραννία η οποία αντιφάσκει με τη δίκαιη διακυβέρνηση.

7. Η ψήφος είναι το μόνο νόμιμο και μόνιμο μέσο προώσπισης των δικαιωμάτων στην ζωή, ελευθερία και επιδίωξη της ευτυχίας, τα οποία αναγνωρί-

στηκαν ως αναλώσιμα από την Αμερικανική Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας και έγιναν αποδεκτά από όλα τα πολιτισμένα κράτη. Επομένως οι γυναίκες πρέπει να αποκτήσουν όλα τα δικαιώματα και τα προνόμια των εκλεκτόρων σε μια αντιπροσωπευτική μορφή κυβέρνησης.

Στο Βερολίνο που έλαβε χώρα το πρώτο Συνέδριο της Δ.Ε.Γ. υπήρχαν αρκετά μέλη του που εξέφρασαν αμφιβολίες σχετικά με τη βιωσιμότητα της Ένωσης για την ψήφο, υποστηρίζοντας ότι η φωνή της οργάνωσης είναι πολύ δυνατή, τα μαλλιά της πολύ κόκκινα, η σύστασή της πρόωρη και είναι μάλλον απίθανο να επιβιώσει. Οι εξελίξεις

Η πρώτη Πρόεδρος της Δ.Ε.Γ. Carrie Chapman Catt

διέψευσαν τις απόψεις αυτές.

Η ελληνική αντιπροσωπεία είχε επικεφαλής την Καθηγήτρια Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου π. Πρόεδρο της Δ.Ε.Γ. (1989-1996) και σήμερα επίτιμη και μέλη την Τέρψη Λαμπρινοπούλου, Ιωάννα Μαγγανάρα, Σάσα Λογοθέτη, Βάσω Φαρμάκη, Ντόρα Χιλιαδάκη.

Ο εορτασμός για τα 100 χρόνια έλαβε χώρα στο Δημαρχείο του Βερολίνου και τη διοργάνωσή του είχε αναλάβει η Deutscher Staatsbürgerinnen – Verband (DSTV) που ιδρύθηκε το 1865 στην Λειψία.

Μετά την έναρξη της τελετής παρουσιάστηκαν όλες οι αντιπροσωπείες με την χρονική σειρά προσχώρησής τους στην Δ.Ε.Γ. Κατόπιν παρουσιάστηκε η έκδοση για τα 100 χρόνια της Δ.Ε.Γ., την οποία επιμελήθηκε η Marijke Peters από την Ολλανδία που ασχολείται με τα αρχεία και η Helen Self από το Ηνωμένο Βασίλειο και φωτογραφική έκθεση που επιμελήθηκε η Bettina Corke (από την Ιταλία).

Βασικοί ομιλητές ήταν η Hanna Shöpp-Beate Schilling εκπρόσωπος της Γερμανίας στο CEDAW, η οποία μίλησε για τις προκλήσεις και ευκαιρίες που προσέφερε η Σύμβαση για την κατάργηση όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών, εδώ και 25 χρόνια, η Rosmarie Michel από την Ελβετία μέλος του Δ.Σ. της Παγκόσμιας Τράπεζας

γυναικών για πρωτοβουλίες υποστήριξης της επιχειρηματικότητας των γυναικών. Τέλος μίλησε η Monique Halperne, πρόεδρος του συντονιστικού γραφείου για το Ευρωπαϊκό Λόμπυ Γυναικών στη Γαλλία για το ρόλο που έπαιξε η χώρα αυτή στη Δ.Ε.Γ., αλλά και στα πλαίσια της AFEM (Ένωση Γυναικών Νοτίου Ευρώπης), η οποία επίσης είναι μέλος της Δ.Ε.Γ., με αναφορές στο έργο που έχει επιτελέσει η Σοφία Σπηλιωτοπούλου, αντιπρόεδρος της οργάνωσης αυτής.

Η Irina Hundt ιστορικός αναφέρθηκε στην ιστορία της γυναικείας ψήφου στη Γερμανία.

Τέλος έλαβε χώρα στρογγυλό τραπέζι με τη συμμετοχή της Καθηγήτριας, Επίτιμης Προέδρου της Δ.Ε.Γ. Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου και άλλων επίτιμων προέδρων και νεωτέρων εκπροσώπων της Δ.Ε.Γ. που μίλησαν για το παρελθόν και το μέλλον της οργάνωσης.

Στις 13 του μηνός συνεδρίασε το Διοικητικό Συμβούλιο υπό την διευρυμένη μορφή του (International Meeting) με τη συμμετοχή δηλαδή όλων των προέδρων των σωματείων της Δ.Ε.Γ. Την επομένη το πρωί έγινε ξενάγηση στην πόλη του Βερολίνου και με αναφορές στην ιστορία του γυναικείου κινήματος στην πόλη αυτή. Ακολούθως οι αντιπροσωπείες επιβιβάστηκαν στο τραίνο για το Φράιμπουργκ για να συνεχίσουν τις εργασίες του Συνεδρίου.